

Asztalos Attila Iván

Feczkó Csongor

Gyimóthy Bálint

Sziasztok,

Ez a hét is hipp-hopp eltelt, a cégnél már tivább adtam minden munkámat, csak az utolsó simításokat végzem ami a kilépéshez kell, ennek eredményeképpen nem mentem be túl sokat az irodába. Cserébe több időm volt otthon a ház körül tevékenykedni. Például tartottam végre egy tavaszi nagytakarítást is. A motoromnak is neki akartam állni, de sajnos nem volt túl jó idő a héten. Delutánonként Orsival és Csanáddal bekuckózthnk és Shrek maratont tartottunk.

Szerdán pedig Csanád unokatesómmal elhatároztuk hogy tartunk egy lego délutánt, és vettünk egy-egy lego kocsit amiket közösen összeépítettünk. Sokat nosztalgiáztunk közben a gyerekkori legózásainkról, és nagyon feldobott az egész délután. Kicsit újra gyerekeknek érezhettem magam, és meg is lepődtem hogy még mindig mennyire be tudok lelkesedni a legóktól. El is határoztuk hogy ebből rendszert csinálunk. Na nem túl gyakori rendszert mert nem túl pénztárca barát, de időnként összeülünk legózni.

Csütörtökön sajnos visszautasítottak a Boshtól, de úgy tűnik egész jó esélyeim vannak egy szenzorgyártó cégnél. Majd meglátjuk hogy alakul, de egyenlőre bizakodó vagyok.

Pénteken apukám születésnapját ünnepeltük, és elmentünk közösen egy étterembe, ahol nagyon jókat ettünk, azután otthon folytattuk az ünneplést. Az egészben az volt a legjobb, hogy megint összegyűlt a család. Mostanában egyre ritkább mióta hugaim Budapesten tanulnak.

Ma reggel megnéztem a szezonnyitó formal futamot, amit nagyon izgatottan vártam, mert kíváncsi voltam az idei erőviszonyokra. Sajnos a McLaren elég nagy erőfölényben van egyenlőre, de majd meglátjuk hogy teljesít a többi csapat a szezon alatt.

Összességében lazán és kiegyensúlyozottan telt a hetem, remélem nektek is hasonlóan.

Üdv,
Bálint

Husznai Albert

Kedves Vértézősök!

Továbbra is próbálok közelebb kerülni egy átfogó döntéshez az életemet illetően, ami mentén elindulnék, illetve közelednek a határidők a közelebbi jövőmet illető döntések (leginkább tanulmányi utak) kapcsán. Foglalkoztat, hogy esetleg pap lennék, vagy inkább házaspár, az érzelmi döntés jelenleg inkább a házasság felé mutat bennem, viszont szeretném még jól körüljárni a

témát a racionális oldalról, így azt tervezem, hogy beszélgetek egyet hamarosan olyan barátaimmal, akik az egyik vagy a másik irányba mentek itt. Egyébként szuper programok voltak a koliban a héten (bújócska, 4-6-tal versenyfutás, vacsoracsata), és születésnapom alkalmából kaptam egy meglepetés köszöntést is, ami nagyon nagyon megmelengette a szívemet, örömet és meghatódottságot éreztem ennek kapcsán, és persze sok szeretetet kollégistársaim felé. Az egyetemen sajnos túl sokat aludtam el gyakorlatokon, újra megállapítottam, hogy ez a frontális oktatás nem az én műfajom, cserébe könnyű vizsga várt most pénteken, azzal legalább nem volt gond.

Végül a sportot is visszakaptam az életembe a Jóistentől egy hosszabb sérülés után, ez különösen jól esik, mert viszonylag nehezen hozok döntéseket és kértem Őt, hogy ha lehet ehhez hadd sportoljak újra, mert az sokat segítene. És lássatok csodát, adtam egy esélyt a lábamnak, és azóta csak egyre jobb!)

Isten áldjon Titeket!

Szeretettel,
Albert

Kondorosy Boti

Sziasztok!

Nekem most egy tehermentesebb hetem volt, végre volt időm olvasni. Viccelek.

Vasárnap még egyet pingpongoztam az egyik kolistársammal, kb 1 órát nyomjuk, jó volt, azt leszámítva, hogy 10 meccsből nyolcszor megvert. Kicsit frusztrált, de azért örültem a játéknak. Hétfőn első órámról a felét lekéste a tanár, ami nem szomorított el nagyon. Nem emlékszem semmi más érdekesre aznapról (max annyi hogy a szobatársam kivételesen ott aludt hétfőn is a koliban).

Kedden reggel szokásosan késtem picit a komplex biolab laboromról, de jó óra volt, a hajunkat vizsgáltuk elektronmikroszkóppal. Megszereztem utána a diákigazolvány matricámat (kiderült hogy másnap volt az időpontom de hát megkaptam, ha valakinek meg ez miatt többet kellett várni akkor az élet ilyen). Este kosár, alaposan kifáradtam, utána már nem sok erőm maradt a nap végére csúszott szentórára, bele is aludtam.

Szerdán átvettem egy számítógép hűtőt az új pc-mhez. Ez boldoggá tett volna, ha nem derül ki, hogy rossz a fiútáborról készült Oázis (schönstatti lap) cikkbe rakott QR kód. Nem sikerült vele semmit sem kezdeni, úgyhogy írtam egy hirdetést a schönstatti levelező listára a helyes linkkel. Az Applied Immunology tantárgyam tanárával megbeszéltem, hogy másnap találkozok vele a munkahelyén (a Semmelweisről jár át tanítani), mivel nála akarok az immunológiai laborjukban kutatni.

Csütörtökön délelőtt volt egy előadásom, aminek az elején mindig névsorolvasás van, így akkor bent van az évfolyam nagy része, de a szünetben kimegy. Na, én nem mentem ki, és a második óra végén a tanár tartott még egy névsorolvasást. Viccesnek és nevetségesnek találtam, főleg mivel egy haverom korábban mondta többször hogy ez lesz (ehhez képest nem volt bent). Az óra után elmentem a fent említett tanárhoz a Semmelweisre, és megtanított pár új dologra, megbeszélünk pár részletet és konkrétumot, összességében jó volt, örültem neki nagyon. Utána visszamentem az egyetemre, mert a bátyámmal azt beszéltek, hogy miután végez háromkor, beszereljük a gépembe (ami nála van, az övé volt korábban) a hűtőt, de aztán nem volt otthon

amikor odamentem, és ötkor írt hogy nem tudott szabadulni a munkából és elfelejtette (ez rosszabbul hangzik mint ahogy éreztem magam, kicsit aggódtam hogy nem történt -e vele valami, kb sosincs ilyen, nem szokta elfelejteni a dolgokat vagy tovább dolgozni). Délután olvastam és nagytáboros ügyeken dolgoztam, aztán éjfél körül a szobatársam lecibált a kolibuliba ami lent ment, nem akartam menni mivel nagybőjt még nem ihatok, aztán mégis ott voltam egy másfél órát.

Pénteken délelőtt megcsináltam az Exodus szentórámat (amikor nem mondom, azokon a napokon is volt valami, csak általában lefekvés előtt félálomban). Utána be akartam menni órára, de kellett egy mosást csinálnom és megszáritanom, mielőtt lemegyek a nagytáborszervező hétvégére, és valaki pont előttem rakta be a cuccát a szárítóba, úgyhogy a koliban maradtam. Délután levonatoztam ide Pilisszentlélekre (vonat Esztergomba, onnan busz), nagyon szép kis falu. Bementem a helyi kápolnába, körülnéztem, feltűnt, hogy tele van döglött legyekkel és megtaláltam a szertárat, úgyhogy kisöpörtem. Utána eljöttem ide a zarándokházba, ahol lakunk, nagyon pöpec hely. Dolgoztunk a későbbi kajákon, vacsora, közös játékok (itt van Jónás, Doma, Jakab és Péter atya is ha nem lenne nyilvánvaló a heti lebelükből). Esti ima, alvás.

Ma, szombaton, reggel reggeli ima, reggeli. Utána elmentünk egy kis túrára az esőben az erdőbe, közben kérdéseket beszéltünk meg egy párral a nagytáborral kapcsolatban. A nap további része a nagytábor szervezésével és játékokkal telt. Meg persze evés és döfönye. Most este én vezényeltem le az esti imát, elfelejtettem hogy kb bevállaltam úgyhogy bevállottan éw észrevehetően rögtönöztem.

Veletek mi volt a héten? Kíváncsian várom a leveleiteket!

Kovács Kenéz

Nováki Lóránt

Sziasztok!

Előző hétvégém a ti társaságokban töltöttem, mely egy nagyon jól sikerült alkalommá alakult és köszönöm nektek!

Hétfőn otthon maradtam Momóra vigyázni, és közben szakdolgozatot írtam, meg nézelőtem milyen mesterképzés specializációk közül válogathatok BME TTK Fizika szakján, mivel egyenlőre itt tervezem tanulmányaimat folytatni. Szembe jött velem a nukleáris technológia (a mesterképzés specializációk között) és mintha egy lámpa kigyúlt volna a fejemben, hogy ez kell nekem, de azért nem szertném elkiabálni, még bármi lehet, főleg úgy hogy rendesen még sohasem foglalkoztam ezzel a területtel.

Kedden volt szakdolgozati konzultáció, melyben tök sok hasznos dolgot átbeszéltünk; kaptam cikkeket, feladatokat, és cikk hivatkozáshoz egy nagyon hasznos alkalmazást.

Szerdán találkoztam a barátnőmmel este, délelőtt pedig nyíltnapon vettem részt egy szaktársammal. Neki egy EY nevű pénzügyi tanácsadó cég lett szimpatikus, nekem Paks II.

Csütörtökön egyeztettünk a doktorral aki azt a cikket írta amit idáig kis változtatásokkal reprodukálni próbáltam. Kiderült, hogy csomó hibás dolog van benne, ami az én számomra azért szerencsés, mert így sok új dolgot tudok írni a dolgozatomba. Neki, mint írónak kicsit kellemetlen.

Pénteken elmerültem a szakdolgozatomhoz készített program elkészítésében. Csomó ötletem született, felét nem is tudtam kitalálni, és a témavezetőmtől is kaptam feladatokat, így nem fogok unatkozni. Hétfőn Statfiz ZH, de nem nagyon tudtam rávenni magam a tanulásra mindeközéig (pedig kéne).

Veletek mi újság?

Üdv,

Lóri

Pór Benedek

Sziasztok!

Én vasárnap találkozó után Gödöllőre mentem és este költöztem a kollégiumban egy másik épületbe, aminek jobb besorolása van, de azért vannak hátrányai is, például, hogy nagyon vékonyak a falak. Annak örültem, hogy a szomszéd szobában évfolyamtársaim vannak és kedvesen fogadtak, de amilyen bolondok hosszú távon lehet, hogy fárasztó lesz.

A hétfőm sűrű, mert másnap 2 ZH vár és nem készültem rájuk úgyhogy ki kell használni a napot. Sajnos azt éreztem, hogy nem sikerült felkészülni, de azért izgalommal álltam hozzá a másnapnak, mert nem volt teljesen reménytelen sem. Hát a mechanika miatt azóta is izgulok, bár valszeg nem lesz meg, elég rosszul sikerült. Amiatt csalódott is voltam meg vagyok is. Hétfő este volt néptáncom, azt vettem fel tesinek most is meg előző félévben is. Nem vagyok egy nagy táncos amúgy és korábban sem néptáncoltam sosem, de azért gondoltam kipróbálom ha már van rá lehetőség itt. Elgondolkoztam hogy idén is azt vegyem-e föl, mert unalmas volt már, hogy mindig ugyanazokat az egyszerű moldvaiakat táncoltuk, nem is értettem hogy miért nem tanulunk újakat meg élvezetesebbeket. Amikor helyettesítették a tanárt akkor tök jókat tanultunk és most ezen a hétfőn végre a saját tanárunkkal is vettünk érdekesebbeket, úgyhogy most bizakodó vagyok.

Egyébként élvezem a hetet. Talán pont amiatt is, hogy így a ZH miatt közvetlenül rá voltam kényszerülve a tanulásra, jobban kihasználtam az időt. Meg jó ez a költözéssel járó kis változás is. Új szobatársammal is megvagyok.

Az egyetemi társaság egyébként nem olyan kifejezetten jó és összetartó, de azért szerintem alakul szépen hétről hétre és ennek is örülök. Alakulgatnak a kapcsolatok.

Csütörtökön este a gimnáziumi barátokkal társasoztunk. Top 10-et játszottunk meg volt egy nagyon vicces, ahol mindenki beleírt cetliken mindenféle rossz és jó tulajdonságokat egy kalapba, aztán mentünk körbe és mindenki elmesélt egy képzeletbeli randit és akkor húzott egyet a kalapból és el kellett döntenie hogy az a tulajdonság greenflag vagy red, úgyhogy így elég érdekes személyek jöttek létre a sok bolond tulajdonság egyesítésével.

Hétfővégre hazamentem, otthon egy pihenős hétvége volt, itthon volt tesóm is az 1 éves lányával, ő az első unokájuk apáéknak, nekem is újdonság hogy ilyen kis ember van a szűkcsaládban, nagyon aranyos. Szombat este meg levélírás közben gyakorlatilag elaludtam, azért küldöm ilyen formában késve.

Üdv.: Benedek

Szabó Jónás

Sziasztok Vértezősök!

Ahogy ígértem, most az érzelmeimre koncentrálni írom le a hetemet.

Hétfőn reggel voltam a Csak Egyet alapítványánál önkénteskedni. Mindenki nagyon kedves volt, a dolgozók, önkéntesek, hajléktalan vendégek egyaránt. Ez örömmel és lelkesedéssel töltött el.

Kedden állatkertbe mentem. Egyszerre szomorkás dolog egyedül sétálgatni a ketrecek, akváriumok között, de közben nagyon örömteli is számomra. Szóval keserédes. 😊

Indult az egyetememen egy keresztény közösség, szerdán elmentem egy alkalmukra. Örültem, hogy ezen a pogány egyetemen is vannak hívők, de az alkalom minősége eléggé elmaradt egy schönstattos találkozótól.

Befejeztem a héten a kirakómat, amire sok óra tanulásra félretett időt pazaroltam el. Egyrészt fellelegeztem, másrészt ijesztő, hogy nem lesz alternatívám a tanulásra.

Most táborszervező hétvége van, itt van Boti, Doma, Lóri, Jakab, Péter atya is. Kicsit izgulok, hogy vesszük a kanyarokat a szervezéssel kapcsolatban, de reményem van a jó társaság.

Minden jót nektek!

Jónás

Szilika Doma

Kedves Vértezősök!

Nekem betegeskedve indult a hét, hétfőn még nem mentem be gyakorlatokra, hanem otthon pihengettem. Kedden bementem egy gyakorlatra és utána benn maradtam a koliban, ahol egész héten király programok voltak, mivel un. Exodus hét volt. Ekkor hagyományosan egy héten nem mentek egyetemre a kolisok és helyette együtt töltötték az időt. Manapság már csak esténként vagyunk együtt, de az is nagyon jó szokott lenni. Szóval ebbe vettem bele magamat a köhögéssel, ami utólag meggondolatlan döntés volt, de akkor már nem akartam többet betegeskedni. Szerdán közös reggelivel indult a nap a kolisokkal, ez is Exodus program volt, aztán lement egy egyetemi nap. Csütörtökön egy órára volt, aztán tanulgattam

és a kolisokkal voltam estig. Este váltófutásban lefutottuk a 4/6-os villamost. Hatalmas

győzelmet arattunk 😁

Pénteken órák után hazamentem, ahol még pihengettem és tanultam kicsit, majd eljöttem Pilisszentlélekre szervezni a Schönstatti nyári Nagytábort.

Az egész hetemet meghatározta egy beszélgetés a volt barátnőmmel. Nagyon szép volt, de nagyon nehéz is. Sok mindenről elgondolkoztatott az Élet és Isten útjaival kapcsolatban. Viszont örülök, hogy mostmár remélhetőleg megnyugvás várható a témában, mert kezd nagyon sok lenni az egyetem és szükség lenne az összeszedett önmagamra.

Imádkozom értetek!

Isten áldjon mindenkit!

Doma

Csermák Péter atya

Márc. 15

A 8-i napon 4 régi fiúmozgalmas édesapával találkoztam és megalapítottuk a fiúmozgalmi "centrálét". Ennek lényegében ugyan az a feladata, mint nekem: a Fiúmozgalom támogatása, kísérése, inspirálása. Nem jó ezzel a feladattal egyedül lennem, hanem csapatban sokkal könnyebb. Jó volt érezni, hogy ezek a fiatal édesapák még most is mennyire szívükön hordozzák a fiúmozgalmat. 3-an közülük régebben elnökök is voltak. Szóval tudják hogy mi fán terem a dolog. Sokat meséltem nekik a fiúmozgalom helyzetéről, ahogy én látom. Aztán április 30-án lesz egy találkozó, amikor ők a mozgalom vezetőivel szeretnének találkozni. Nagy kérdés, hogy ők hogyan tudnak jól bekapcsolódni úgy, hogy segítség legyenek számunkra. Ehhez kell majd sok párbeszéd.

Este kezdődött a vértézőnk. Megható, szép élmény volt számomra a megérkező kör, és hogy milyen nyíltan tudtunk egymásnak mesélni. No meg nevetni. Nagy öröm volt számomra a találkozó végén a visszajelző körben a sok pozitív visszhang, megélés, kapcsolódás. Elszomorított, hogy köbi nem segítette, hanem rombolta a közösségünket...

A lányok jöttek bennalvásra vasárnap, és vasárnap is és hétfőn is én tartottam misét nekik.

Vasárnap feljöttek szüleim, mert úgy volt, hogy apát szerdán operálják. Ott aludtam velük vasárnap és hétfőn nagynénémék lakásában a Gellért tér mellett. Jó velük lennem, de néha belémhasít a szomorúság is, amikor apát olyan gyengének élem meg, anyát meg aggódni látom... Hétfőn velük voltam a kórházban is, amikor kiderült, hogy csak egy héttel később, hétfőn fogják műteni. A héten kétszer is náluk/velük ünnepeltem misét. Örültem, hogy ezzel apának és anyának örömet szerezhettem, erőt adhattam/közvetíthettem.

Hétfő és kedd reggel is a Szt. Imrében voltam 1-1 osztállyal ismerkedni, akik 2 és 4 hét múlva tükörképzésre jönnek. Kedves, jófej osztályok/diákok. Szerintem sokat fognak profitálni belőle. Hétfő délután egy csapat bérmező lánnyal mentem az idősek otthonába. Énekeltünk nekik, meg kicsit játszottunk/beszélggettünk velük. Olyan hálásak voltak. És a zene megnyitja az utat az emberek szívéhez. Néha körbenézek és az idős emberek szeméből olyan sokat ki lehet olvasni: meghatódottságot, szomorúságot, örömet, hálát, kedvességet...

A héten volt még kettő életgyónásom is, mert a felső Krisztinavárosi plébánián Szentlélek szemináriumot csinálnak a karizmatikusok, és annak a menetében benne van, hogy mindenki

végezzem életgyónást. Kérdezték a szervezők, hogy hozzám is küldhetik-e a fiatalokat. Így jött kettő a héten. Megírtam nekik előre, hogy milyen (schönstatti/organikus pedagógiával átítatott) szempontok alapján készüljenek. Ez jó volt. Egyikük külön meg is jegyezte, hogy számára új volt, hogy a gyónásban a bűnöknel többről is szó lehet... Egyikőjük gyónása nagyon mély volt és én is nagyon meghatódtam. Szép látni Isten működését a lelkekben és nagy ajándék, ha én az ő eszköze lehetek és az irgalmának a közvetítője.

Kedd estétől csütörtök délelőttig a Bory várban voltam pihenni. Szerdát szabadon tartottam, mert azt hittem, akkor operálják apát, de így elmehettem pihenni, amire nagy szükségem volt az elmúlt 2 hét rohanása után.

Pénteken a hajnali mise után elmentem a környék fiatal(abb) atyáival reggelizni. Minden pénteken van, de én sokszor nem érek rá. Nagyon jót beszélgettünk az Egyház helyzetéről. És a panaszkodás után felvettem, hogy jó lenne konstruktívan is beszélgetni: milyen Egyházat álmodnánk mi? Milyen a jövő Egyháza? Mi az ami a fiatalság számára fontos lehet hogy rátaláljon a hitre? ... - erről majd tovább akarunk beszélgetni.

Péntek délben volt még egy Zoomom a Tükörképzésről, aztán meg pakolás és indultam Jónással a táborvezetői hétvégére. Itt vagyunk egy csudaszép környezetben Pilisszentléleken és egy nagyon jó csapattal szervezzük a nyári Jubileumi Fiútábort. Remélem sokatokkal együtt élhetem majd meg ezt a fantasztikus tábort!

Schrödl Ákos

Helló Mindenki!

Ezen a héten barátaimmal újra bizonyítottuk, hogy a következetesség az egyik legnagyobb erény. Kocsmakvízen jártunk, és hoztuk a megszokott formánkat – utolsók lettünk. Nem mintha másra számítottunk volna, hiszen a csapatnevünk is beszédes: *Mindig van lejjebb*. A hangulat viszont verhetetlen volt, és ez a lényeg.

A hét másik nagy kalandja a túlélésem volt, ugyanis beteg lettem. Miután pár napig szenvedtem, úgy döntöttem, hogy drasztikus módszerhez nyúlok: egyben megettem három gerezd fokhagymát. Az élmény leírhatatlan volt, de másnapra teljesen meggyógyultam, szóval mostantól hivatalosan is gyógymódként ajánlom. Csak ne tervezetek társasági életet utána.

Ezen kívül elkezdtem komolyabban biciklizni, és próbálok találni egy biztonságosan teljesíthető 30 km-es útvonalat a környéken. Eddig nagyon élvezem, és meglepően jó mozgás – ha így haladok, hamarosan már nem csak a kocsmakvízben lesz állóképességem.

Üdvözlettel:

Schrödl Ákos

Szabó Jakab

Sziasztok!

Elég nehéz hetem volt, sokszor volt viszonylag rossz kedvem, és nem nagyon értettem, hogy miért, amitől folyton kicsit dühös lettem a levertség mellé. Úgy-ahogy találtam módot arra,

hogy kimásszak ebből, kétszer is átmentem Ricsihez, akit többen ismertek, Pannonhalmán volt osztálytársam. Az ő társasága, a biciklizés, és amikor bele tudtam merülni a munkába a Petőben fel tudott vidítani átmenetileg.

Sajnos a munka oldaláról is értek kellemetlenségek: életemben először behívtak a főnökhöz, és megmondták, hogy mit csinálok rosszul a munkámban. Ráadásul két nálam negyven évvel idősebb kollégám volt még ott a főnökön kívül, akik számon kérték rajtam, hogy nem vagyok elég tisztelettudó velük szemben, és nem igazán hagyták, hogy végigmondjam a saját gondolataimat. Nem sok konkrétumot mondtak, szóval elég idegesítő „beszélgetés” volt. Azt hittem, hamar el tudom majd engedni, de sajnos még mindig dolgozik bennem, úgyhogy nagyon vágnék valami normális visszajelzésre is. Jövő héten lesz egy munkatársi összejövetel, amin az említett kettő nem lesz ott, de sokan mások igen, akikkel jobban megértjük egymást. Őket szeretném majd megkérni, hogy mondjanak valami építőbbet annál, mint hogy „nézd meg más csoportok asszisztensei hogy odateszik magukat” meg hogy „régibben a konduktorok szava még szent volt”.

A hétvégén, ahogy a többiekénél is olvashattátok, Pilisszentléleken voltunk, nagytábort szervezni. A társaság, és a másféle feladatok nagyon jót tettek nekem, sokat tudott ülepedni, csökkenni a frusztrációm, amivel érkeztem. Odafele Pilisvörösvárról mentem biciklivel, visszafelé pedig végig hazáig; rég nem bicikliztem ennyi emelkedőn, nagyon élveztem ezt! Felfelé a kihívás örömét, a lefelét meg talán nem kell annyira magyarázni:)) Menő hegység ez a Pilis, tudom ajánlani! Hiányzott a fizikai fáradtságnak az a mértéke, ami most így vasárnap délután eláradt a testemben...

Imádkozom értetek!

Jakab